SĂ ACORDĂM CREDIT ECHIPEI NOASTRE NAȚIONALE!

Înaintea antrenamentului echipei naționale probabile pentru meciul cu Portugalia de la 12 octombrie 1969, în compania echipei iugoslave Zelezniciar Sarajevo, revista noastră a publicat un articol în care a făcut apel la **calm, încredere** și **unirea forțelor** în vederea învingerii ultimelor două obstacole în drumul echipei de fotbal a României spre Mexic.

Acum, după ce am văzut meciul de pregătire de săptămîna trecută, cîștigat de națională noastră cu 3—0, după ce am auzit și citit anumite ecouri ale jocului, considerăm că apelul nostru a fost util și este necesar să fie și în continuare luat în seamă.

Deși, în general selecționabilii au dat satisfacție, definitivarea și pregătirea echipei naționale pun încă probleme celor care răspund de succesul în întîlnirea de la 12 octombrie cu Portugalia. **Calmul** este necesar **în primul rînd** selecționerilor, antrenorului echipei și Biroului federal. După cum este binecunoscut, starea afectivă a conducerii unei echipe se imprimă jucătorilor și acest adevăr este de proporții mai mari la echipa reprezentativă care angajează prestigiul sportiv al țării. Concluziile verificării din meciul cu Zelesniciar și îndoielile intervenite după ziua de ieri, atît de nefastă, vor trebui tratate și rezolvate cu pondere, cu spirit de răspundere.

Încredere și forțe unite. Iată ce este necesar să anime mai ales acum activitatea tuturor jucătorilor selecționați, iată ce trebuie să caracterizeze **întregul mediu ambiant al fotbalului** atunci cînd urmărește activitatea de pregătire a lotului reprezentativ, componența echipei și mai cu seamă cele 90 de minute ale întîlnirii cu Portugalia. Pornind de la aceste idei, ne permitem unele sugestii sincere, care să fie filtrate de către cei în drept, acceptate sau respinse, în măsura în care acestea pot fi utile sau inutile.

Pentru cei care au văzut la lucru echipa națională în acest an numai la televizor, a devenit mai clar acum decît pe micul ecran, de ce echipa României a obținut în acest an rezultate prestigioase peste hotare. **Jocul colectiv, lucid, calm, cu bune execuții tehnice și mișcări tactice bine însușite,** ne-a făcut o impresie foarte favorabilă. Mai dificil la început, integrat apoi în jocul unei formații care **se cunoaște** dinainte, Dobrin a reușit totuși, datorită clasei lui și înțelegerii colective, pînă în cele din urmă, să adauge jocului un plus de culoare și eficacitate.

Echipa, așa cum a jucat, a reușit să ne dea încredere că la 12 octombrie ne vom putea totuși bucura. Fiecare jucător, mai mult sau mai puțin pus la punct, a arătat că în rîndurile echipei naționale există multă dorință de afirmare și dificultățile ar putea fi învinse.

Cu toate acestea se pot face unele observații asupra modului cum a acționat echipa. Din mișcarea ei în teren a rezultat că reprezentativa noastră și-a însușit bine caracteristicile jocului în deplasare, datorită căreia a obținut performanțele recente. Echipa **acoperă bine terenul**, prestează cu siguranță un **joc pozițional** atunci cînd se află în dificultate și știe **cînd și cum să desfășoare atacul.** Întîlnirea cu Portugalia o jucăm însă **acasă,** cu alte premise și din acest punct de vedere ni se pare că **atacul va trebui să fie mult mai incisiv.** Firește că trebuie să aibă în apărare un suport puternic și din acest punct de vedere Dan Coe n-a satisfăcut în meciul cu Zelesniciar, iar cu Setubal a decepționat. Să sperăm însă într-o rezolvare cît mai bună a acestui impediment, care depinde în primul rînd de Dan. Este cert că adversarii noștri vor arunca în luptă toate forțele lor pentru a obține o victorie. Un rezultat de egalitate este inadmisibil pentru ei, căci echivalează cu ieșirea din cursă pentru Mexic. Prin urmare, evoluția lor se va deosebi structural de aceea a echipei iugoslave Zelesniciar Sarajevo, care s-a limitat la un joc pozițional, cu scopul de a nu primi prea multe goluri. Portughezii **vor ataca în mod sigur,** se vor îngriji de apărare, dar le va fi imposibil să nu se „descopere" și în acele momente vor trebui dezlănțuite contraatacurile echipei noastre. Din acest punct de vedere, repetițiile din partida cu Zelesniciar nu au arătat prea mult. **Lansările pe extreme,** absolut necesare în asemenea ocazii, au fost ca și inexistente pentru că extremele echipei, Dembrovschi și Lucescu, au altă orientare în joc, adoptată pentru activitatea din deplasare. Dembrovschi nu se dovedește o extremă aptă pentru lansare, jocul său fiind construit pe ideea contribuției lui la preluarea mingii dinspre mijlocul terenului pentru a o aduce în față. Jocul lui Dembrovschi va trebui să fie schimbat prin modificarea sarcinilor acestuia și, în acest caz, trebuie văzut dacă Dembrovschi se poate acomoda într-o ipostază nouă, sau va fi nevoie de o altă extremă dreapta sau stînga, știind că Lucescu poate să joace pe ambele părți.

A doua problemă importantă se pune în legătură cu rolul ce i se va atribui lui Dobrin în caz că va juca. Din verificarea cu echipa Zelesniciar a rezultat că Dobrin, inițial virf de atac, a dat o contribuție incomparabil mai mare și aproape hotărîtoare pentru stabilirea scorului final atunci cînd a jucat mai retras, aproximativ 20 m. înapoia lui Dumitrache, preluînd astfel o parte din sarcinile de coordonator de joc asumate de Radu Nunweiller. În acest caz, se pune întrebarea dacă Dumitrache singur va putea să asigure o eficacitate hotărîtoare de pe linia ultimului apărător, mai ales dacă extremele nu vor pătrunde în careul de 16 m.? În meciul cu Zelesniciar Sarajevo au fost expediate la poarta iugoslavilor un număr total de 19 șuturi (10 în primele 45 de minute, 9 după pauză) din care pe spațiul porții 9 șuturi, rezultînd 3 goluri. Vor fi obținute golurile necesare victoriei împotriva Portugaliei numai din nouă șuturi? Îndoielnic. Iată de ce este necesar ca **puterea de șoc** a echipei naționale să crească simțitor.

Neagu (la poarta echipei de tineret a R.F. a Germaniei) n-a reușit în meciul cu Vitoria Setubal să devină din speranță o certitudine pentru echipa națională.

În legătură cu rolul și titularizarea lui Dobrin, au fost discuții și înainte de meciul cu Zelesniciar, și în timpul jocului și după sfîrșitul partidei. Părerile au fost și sînt încă împărțite. În favoarea lui Dobrin s-a adus ca argument valoarea, clasa de joc ridicată și forma actuală ale acestuia. Ca argument împotriva titularizării lui s-a spus că un organism sudat, ca acela al echipei naționale cunoscute, ar respinge un organ nou grefat! Pe de altă parte, în ipoteza jocului retras prestat de Dobrin, un al doilea coordonator de joc ar încurca activitatea echipei. Publicul a făcut însă o primire specială lui Dobrin, interpretată de unii ca o supraestimare a acestuia și o presiune pentru titularizare. Noi credem că lotul reprezentativ, care a dovedit multă maturitate și a fost atît de apreciat pentru rezultatele din acest an, nu are motiv să se impacienteze și să se declare împotriva unor noi jucători care ar merita titularizarea, după cum nici Dobrin nu-și poate îngădui să subaprecieze unii colegi și ne place să credem că nici n-o face. Selecționerii și antrenorii **sînt în măsură să știe bine golurile din echipă,** să le rezolve prin soluții fructuoase și dacă au apelat la Dobrin au făcut-o **nu pentru Dobrin, ci în interesul echipei naționale.**

Iată însă că Dobrin este din nou sub semnul îndoielii. Duminica trecută el a fost înlocuit în echipa F. C. Argeș, probabil pentru considerentul că nu a avut un randament corespunzător. Acest fapt pune la îndoială realizările lui din antrenamentul cu Zelesniciar. O criză de formă la interval atît de scurt? O nerespectare a regulilor vieții sportive care l-au dereglat într-o asemenea măsură? N-am făcut o anchetă, dar iată ce surprinde ne oferă ziarul **„Secera și Ciocanul"** din Pitești în numărul său de miercuri 24 septembrie, deci cu cinci zile înaintea disputării meciului Steagul roșu — F. C. Argeș. Ziarul reproduce fragmente dintr-un interviu acordat de antrenorul echipei F. C. Argeș, Constantin Teașcă, ziarului „Ceahlăul" și publicat în numărul din 20 septembrie al acestui din urmă ziar.

Redăm textual două pasaje, care se referă la Dobrin:

„— Despre Dobrin ce ne puteți spune?

— De jucătorul Dobrin multe, chiar foarte multe. De omul Dobrin absolut nimic. Aș putea chiar afirma că un jucător ca Dobrin poți scoate în cîțiva ani, dar om cu adevărat nici în o mie de ani, chiar dacă aș fi pedepsit să trăiesc atît.

Lui Dobrin nu-i place fotbalul. Îi place numai mingea. Cînd va avea preocuparea pentru adevăratul fotbal, va ajunge acolo unde talentul l-a fixat volens-nolens. Va dori el vreodată asta? E ceea ce încerc eu să depistez.

— Și cum procedați?

— Am încercat multe. Dar mai ales folosesc un procedeu pe care nu l-am mai întrebuințat cu nimeni: vorbesc cu el la persoana a doua, cu pronumele de reverență, obligîndu-l prin atitudinea mea. Atunci cînd sînt nevoit să-l pedepsesc, unii dintre conducătorii clubului îmi „imputâ" — de ce nu-i aplic mai bine pedepse corporale. Mă gîndesc la toată pleiada de talente similare ca vicii, preocupări și atitudini ca Dobrin care s-a dus pe apa sîmbetei".

Dacă aceste cuvinte nu ar fi scrise **negru pe alb,** nu le-ar putea crede nimeni. Ce ne ascunde antrenorul Teașcă și ce fel de mentalitate au conducătorii argeșeni care recomandă bătaia, procedeu despre care se vorbește că s-ar fi aplicat la F. C. Argeș în alte cazuri? De ce oare este atît de **neom** jucătorul Dobrin? Ce face în Pitești și noi nu știm? Adoarme beat pe sub mesele circiumilor, lasă copilul și familia să flămînzească, sparge case, fumează opium? De ce aceste afirmații atît de grave? Cîți jucători ca Dobrin au scos antrenorii noștri, inclusiv C. Teașcă, **în cîțiva ani?** E ușor de închipuit cu cîtă tragere de inimă și cu ce resurse a putut juca Dobrin în meciul cu Steagul roșu, după ce a citit rîndurile din „Secera și Ciocanul"?

Este absolut omenesc ca în continuare Dobrin să fie foarte afectat de aprecierile făcute în presă de antrenorul echipei la care joacă, și ca această stare de spirit să se răsfrîngă și asupra pregătirii pentru echipa națională. Credem că este de datoria Federației române de fotbal să analizeze comportarea generală a lui Dobrin, a antrenorului C. Teașcă și a conducerii clubului F. C. Argeș **și să confirme sau să infirme public afirmațiile privind pe un selecționabil în echipa națională.** Este clar că dacă Dobrin nu este demn să fie **om cu adevărat,** dacă ceea ce face el se încadrează în **pleiada de talente vicioase pierdute,** atunci Dobrin nu are ce căuta în echipa națională și în fotbal.

Sîntem primii care regretăm acest incident în preajma meciului cu Portugalia. Credem însă că este în interesul fotbalului și al echipei naționale ca un astfel de caz rar întîlnit să fie clarificat și cei care au greșit să suporte consecințele.

Echipa națională se află în aceste zile în pregătire. Cu sau fără Dobrin, selecționerii se vor strădui să alcătuiască o formație de încredere, s-o susțină în continuare, s-o stimuleze pentru a realiza IN ZIUA ACEEA, la 12 octombrie, o partidă pe măsura realizărilor de pînă acum ale echipei naționale.

Sîntem convinși că cei ce iubesc fotbalul, decepționați de eșecurile echipelor noastre de club în cupele europene, vor ști să depășească amărăciunea pe care o împărtășim și noi, și vor susține cu inimile calde echipa României în meciul cu Portugalia de la 12 octombrie. Să acordăm credit echipei noastre naționale!

Aurel C. NEAGU

CEI 22 PENTRU JOCUL CU PORTUGALIA

Potrivit prevederilor regulamentului campionatului mondial, federația noastră a comunicat F.I.F.A.-ei și forului de specialitate portughez lotul celor **22 de jucători** din care-și va alcătui echipa pentru partida cu Portugalia de la 12 octombrie. Iată-i pe cei „22":

Portari: **RADUCANU, GHIȚĂ și GORNEA**

Fundași: **SATMAREANU, LUPESCU, HALMĂGEANU, DAN COE, DELEANU și MOCANU**

Mijlocași: **DINU, NUNWEILLER VI, GHERGHELI și DUMITRU**

Înaintași: **DEMBROVSCHI, DOBRIN, DOMIDE, RADU, DUMITRACHE, TUFAN, NEAGU, LUCESCU și CREINICEANU.**

● Delegatul F.I.F.A. la acest joc va fi austriacul **F. Seipelt,** președintele comisiei de arbitri F.I.F.A.

LOTUL A—ZELESNICIAR SARAJEVO 3—1 (1—0)

Au marcat: Dumitrache **(min. 20 și 64),** Dinu **(min. 83),** Iankovici **(min. 90).**

STADIONUL „23 AUGUST", teren bun, timp frumos, spectatori circa 20.000.

LOTUL A: Răducanu — Sătmăreanu, Hălmăgeanu, Dan, Deleanu (min. 80: Mocanu) — Dinu, Nunweiller VI — Dembrovschi (min. 75: Domide), Dobrin, Dumitrache, Lucescu (min. 75: Tufan).

JELEZNICIAR: Radovici — Hrvat, Hadziabdici, Becirspahici, Bratici, Saracevici — Jelusici, Osim, Iankovici, Bajici, Derakovici (Kojovici).

ARBITRU: V. Pădureanu **(București).**

Carnet

CE SĂ MAI EXPLICĂM?

de DAN OLTEANU

Într-adevăr, ce să mai explicăm după această tristă miercuri a fotbalului nostru în cupele continentale?

Și, totuși, cititorii cer explicații deși, ca și noi, au avut îndoieli, dar nu i-a trecut niciunuia prin gînd că trei echipe românești în șase meciuri de debut în clasicele competiții internaționale de toamnă intercluburi nu vor obține măcar un singur succes pe teren propriu, iar campioana țării va suferi un eșec rușinos, înregistrînd un record în materie de scor: 0—8!

După primele rezultate din turul cupelor continentale înregistrate de U.T.A., Steaua și Rapid, atunci cînd mai rămîneau ceva de recuperat, un bun amic, de altfel cunoscător de prim ordin al fotbalului, îmi reproșa faptul că m-am alarmat și am început în acest carnet s-o iau **de la Adam și Eva,** relevînd fondul nostru sărac și puțin valoros de fotbaliști, pasivitatea în materie de creștere și cultivare a vedetelor în acest sport. **De ce te-ai speriat atît de rău?** — a conchis prietenul meu.

Nu m-am speriat fiindcă aș fi prevăzut **bătaia cruntă** primită de Rapid, **martelarea campionilor noștri** sau **neputința** jucătorilor de la Steaua. M-am speriat fiindcă văd de mulți ani cum jucători valoroși se trec, dispar din campionat, iar majoritatea celor care îi înlocuiesc nu mai seamănă cu cei ce au plecat.

A fost o vreme cînd echipele militare legitimau jucători valoroși **ai altora,** dar erau formații puternice, iar **ocești alții** nu mai creșteau jucători fiindcă, oricum, rămîneau fără ei. De cîtva timp situația s-a îndreptat. Dar nu mai avem nici în Steaua, nici în Dinamo echipele **de altădată.** Priveam ieri la echipa Steaua și parcă foștii ei internaționali dispăruseră de demult, nu abia de cîțiva ani. În locul lor cine? Ați văzut ieri. Din 26 de jucători români care ni s-au perindat în fața ochilor ieri pe stadionul „23 August", nu știu dacă 3—4 ou semănat a veritabili internaționali. Poate că alți cîțiva au avut o criză de formă sau inspirație, însă **mulți** erau inacceptabili pentru asemenea confruntări.

Ceea ce împiedică acum creșterea pe o filieră normală a jucătorilor este exodul spre facultățile de zi, cu sau fără vocație, cu scop final sau nu. Și atunci, dacă cluburile știu că la 18—19 ani jucătorii lor, cei mai talentați cu care **s-au ostenit și au cheltuit bani ani de zile le pleacă,** atunci **de ce** să mai crească jucători? De ce nu s-ar putea oare ca fotbalistul-student să joace în continuare la echipa sa, de ce să nu se înscrie la cursurile fără frecvență? Fiindcă, **pe undeva,** cei mai talentați viitori studenți sînt racolați. Și așa se face că avem o puzderie de echipe studențești pe toată gama campionatelor dar **nu avem un campionat studențesc veritabil.** Și, apoi, de ani și ani **se toarnă apă în vinul fotbalului românesc,** mărindu-se mereu numărul de echipe, la toate categoriile, formații cu jucători mediocri și submediocri.

Dar, aceasta e o poveste lungă, știută de toată lumea și nerezolvată. Noroc că mai avem 15—20 de băieți talentați, în lotul reprezentativ, care, sperăm că au învățat, o dată în plus, dintr-o lecție severă ca aceea de ieri. Fotbaliști capabili să alcătuiască o echipă națională redutabilă, chiar în aceste condiții, **națională** care ne-a dat prilej de bucurii în acest an și de la care așteptăm **să spele rușinea** de ieri a cluburilor noastre angajate în competițiile europene, de la care excepție a făcut Dinamo Bacău, în fața unor adversari cu totul inferiori.

Dorința de calificare trebuie menținută, dar dacă echipa României se va califica, rămîne o datorie a Federației ca pînă la plecarea în Mexic, **să programeze pe baze reale rezolvarea problemelor fundamentale ale acestui sport.** Fiindcă altfel, cineva ar putea să ne întrebe ce rost are să se plece în Mexic dacă, în afara echipei naționale, tabloul general al fotbalului ar rămîne atît de sumbru?